

FARNÍ MĚSÍČNÍK

www.farnostbrumov.cz

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava
Brumov - Bylnice • Sv. Štěpán • Sidonie

8. 9. 2019

23. neděle

v mezidobí

Číslo: 10

Ročník: 24

„Zdárná rodina je ten nejkrásnější dar Boží. Já bych ji přirovnala k naladěné lyře: každá struna jiný tón, a přece vspolku nejčistší souhlas.“

Božena Němcová

Dětem patří Boží království

První týden školy je již za námi a všichni si zvykáme na své školní povinnosti a ranní vstávání. I apoštolové chodili do školy, vyučoval je Pán Ježíš. Neměl to s nimi vždy lehké. Někdy měli hloupé otázky, jindy se zase snažili poučovat svého Mistra a také se stalo, že se dělali důležitými před ostatními lidmi jako v tomto úryvku: *Tu mu přinášeli děti, aby se jich dotkl, ale učedníci jim to zakazovali. Když to Ježíš uviděl, řekl: „Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť takovým patří království Boží. Amen, pravím vám, kdo nepřijme Boží království jako dítě, jistě do něho nevejde.“ Objímal je, vzkládal na ně ruce a žehnal jim. (Mt 10,13-16)*

Ježíš zve děti k sobě, bere je na klín, žehná jim a dává je dospělým za příklad. „Amen, pravím vám, kdo nepřijme Boží království jako dítě, jistě do něho nevejde.“ Je to velká lekce. Ježíš od nás na prvním místě očekává, že uspějeme ve škole Lásky, v Jeho škole, která nezná prázdniny. K Bohu se člověk nedostane dobrými známkami, kariérou, výbornými sportovními nebo uměleckými výsledky, dokonalými informacemi či dovednostmi. „Hleďte nejprve nebeské království a všechno ostatní vám bude přidáno.“ (Mt 6,33)

Dětem patří Boží království. Kéž díky příkladu svých rodičů, vychovatelů, katechetů, učitelů a duchovních našim dětem tento stav důvěryplné otevřenosti vůči Bohu zůstane i v dospělosti. Ježíš je nám velkým příkladem.

Na nový školní a katechetický rok žehná P. Richard

Duchovní slovo

Rodina je tajemstvím lásky. Nic jiného než láska rodinu neutváří, nespojuje a nečiní ji rodinou. A pokud rodina ve světě ztroskotává, je to proto, že chybí láska. Kde láska vyhasíná, tam se rodina rozkládá. Proto rodiny musejí čerpat tam, kde je zdroj lásky. Bůh ji vyprojektoval jako mistrovské dílo lásky, jako znak, symbol a typ každého jiného záměru. Pokud On rodinu vytvořil láskou, také On ji může láskou uzdravit. Pokud v srdcích členů rodiny žije tato láska, nerodí se neřešitelné problémy, netyčí se nepřekonatelné překážky a nemusejí se oplakávat nenapravitelné pády. Rodina se znovu stává krásnou, sjednocenou a zdravou, jakou ji Bůh zamýšlel.

Chiara Lubichová

Hymnus

Můj probuzený život,
Ježíši, tobě patří
a všichni, které potkám,
jsou tví a moji bratři.

Ať starosti a tísně
na tebe duše vloží
a v mysli, slovech, činech
hledá vždy vůli Boží.

Tys všude konal dobro,
když po zemi jsi chodil,
chci tě dnes následovat,
na lásce tvé mít podíl.

Ať s pomocí tvé Matky,
kterou vždy vyslyšíš,
pomohu druhým k tobě
aspoň o krůček blíž.

Dej, ať mám pro bližního
čas, humor, vlídná slova,
ať ovládám své vzněty
a odpouštím
vždy znova.

Buď oslaven a chválen
Otec i Syn i Duch
v jednotě lásky dokonalé,
k níž Boží děti velké, malé
zveš ty, náš dobrý Bůh.

Naše farnost dnes

Z farních matrik červenec a srpen

Pokřtěni byli:

Aneta Ludmila Zimková

Waldemar Jiří Seidel

Tamara Marie Švédová

Marie Sieglová

Zdeněk Fojtík

Filip Beňo

Jakub Maniš

Ondřej Novosád

Laura Anna Beková

Sofie Marie Jančarová

Sezdáni byli:

Dagmar Dornáková a Michal Strnad

(Brumov-Bylnice)

Pavla Sehnalíková (Bučovice) a Pavel Vančurík

(Brumov-Bylnice)

Marie Bělejová (Milovice) a Čestmír Lysák

(Brumov-Bylnice)

Pohřbeni byli:

Helena Kamenčáková 71 let

Josef Švach 92 let

Josef Kolbinger 65 let

Anna Běhunčíková 85 let

Marie Šerá 69 let

Petr Kos 74 let

Radka Pindáková 47 let

Lubomír Fojtík, 45 let

Bylo:

- Mše sv. u kaple sv. Cyrila a Metoděje, sv. Anny
- Fatimské pobožnosti
- Tábory v Sidonii – farní, scholky, ministrantů
- Modlitby za nenarozené děti a potřeby rodin
- Pohádkový hrad
- Mše sv. na zahájení školního roku
- Dožínky – poděkování za úrodu

Bude:

- 13. 9. 16.00 hod. Fatimská pobožnost
- 26. 9. Adorační den, den modliteb za bohoslovce
- 28. 9. Svatováclavské hody mše sv. v 7,30 a 10.00 hod.
- Říjen – měsíc růžence, mimořádný misijní měsíc
- 5. 10. modlitby za nenarozené děti a potřeby rodin
- 13. 10. 15.00 hod. Fatimská pobožnost

Poděkování

Všimli jste si, jak „prohlédla“ bylnická zvonice? Podívali jste se, že dveře jsou úplně nové a schody jako nové? Poděkování za to patří několika osobám, které nechtějí být jmenovány, i když se na opravě zvonice podílely jak vlastní prací, tak finančně.

Proto ať jim odplatí a požehná dobrý Bůh! My „přihlížející“ můžeme k Božímu požehnání přidat svou modlitbu.

teM

Poutníci svatohostýnští

Kaple Cyrila a Metoděje na Březové

Mimořádný misijní měsíc říjen 2019

Už od října 2018 probíhá příprava na mimořádný misijní měsíc říjen 2019. I když jsme se do přípravy asi nijak nezapojili, chceme alespoň teď v září na tento měsíc upozornit. Výzva vyšla od papeže Františka, který však nemá na mysli jen misie v zahraničí, ale i ty v našem nejbližším okolí. Kolik lidí v našem okolí bylo pokřtěno, snad i křesťansky vychováno, ale pak se vzdálili. Považujeme za svou křesťanskou povinnost se o takové lidi zajímat a snažit se jim pomoci. Papež František zdůrazňuje, že všichni pokřtění jsou posláni hlásat evangelium a dělit se o dar víry s těmi, kteří víru nemají. Snažme se uvědomit si své misionářské poslání a začít ve své rodině; začněme už teď především modlitbou.

Misijní neděle – Světový den modliteb za misie – připadá v tomto roce na 20. října (29. neděle v mezidobí).

Redakce Farního měsíčníku

Síla pozitivního myšlení

Zeptala se ho: „Za kolik prodáváte vejce?“ Starý prodavač odpověděl: „5 korun za vejce, madam.“ Řekla mu: „Vezmu 6 vajec za 20 korun nebo odejdu.“ Starý pán odpověděl: „Vezměte si je za cenu, kterou chcete. Možná je to dobrý začátek, protože jsem dnes nemohl prodat ani jedno.“ Vzala si vejce a odcházela s pocitem, že vyhrála. Nastoupila do svého luxusního auta a šla do luxusní restaurace se svým přítelem. Tam, ona a její přítel, objednali vše, na co měli chuť. Snědli jen trochu a nechali na talíři většinu z toho, co jim přinesli. Potom šla zaplatit účet. Účet jí vyšel na 1.400 korun. Dala 1.500 korun a řekla majitelům restaurace, ať si drobné nechají. Jde o to, Proč vždy ukazujeme, že máme sílu, když nakupujeme od těch potřebných? A proč jsme štedří k těm, kteří naši štedrost ani nepotřebují? Jednou jsem někde četl: „Můj otec si kupoval jednoduché zboží od chudých lidí za vysoké ceny, i když je nepotřeboval. Někdy za ně dokonce platil víc, než musel. Byl jsem znepokojen tímto činem a zeptal jsem se ho, proč to dělá? Otec odpověděl: „Je to charita zabalená v důstojnosti, mé dítě.“

Zdroj web

Po Ježíšových stopách

Bazilika Božího hrobu

Chrám je rozdělen na několik různých křesťanských vyznání. Není tu klid. Mnozí berou toto místo jako jednu z turistických atrakcí. Po strmých schodech vystupují k místu, kde podle tradice stál kříž. S ostatními se aspoň chvíli skláním a dotýkám se místa, kde byl kříž vsazen do země.

Také u Ježíšova hrobu si člověk vystojí frontu, aby mohl na chvíli pokleknout v prázdném hrobě. Vnímá atmosféru místa, kde andělé nejen ženám ale i nám sdělili: „Není tady! Byl vzkříšen!“ Po vsí té tísni – radost.

Minulý rok se všechny církve zastoupené u Božího hrobu domluvily na restaurátorských pracích obnovit Boží hrob, což se i stalo. K Božímu hrobu vede uličkami mezi rozličnými krámkami Křížová cesta. Na domech jsou poznačena zastavení. Člověk může být zklamán, že se prvními zastaveními Křížové cesty sotva prodere mezi krámkami. Člověk se téměř nemůže soustředit, protože kolem vás se smlouvá o ceny, vyvoláváním se přitahují zákazníci. Na cestě prvních zastavení najdete všechno možné, jen ne klid k potřebnému ztišení.

Zed' nářků

Není to jen zed' nářků, ale pro Žida i zed' naděje. Na jedné straně Židé pláč nad tím, že nemají chrám a na druhé straně se modlí v naději, že jednou přijde Mesiáš a chrám obnoví. Stěna je vysoká 17 metrů, rozdělena je na část mužskou a ženskou. Mužská část je větší vlevo a ženská menší vpravo. Muži při modlitbě musí mít zakrytou tvář nebo mít na hlavě maličkou tzv. kippu (jarmulku). Ortodoxní židé mají na čele krabičku tzv. Šema Izrael. V ní je úryvek ze 6. kapitoly 5. knihy Mojžíšovy začínající slovy: „Šema, slyš, Izraeli, tvůj Bůh je jediný Bůh, proto budeš svého Pána Boha milovat celou svou myslí.“ Do zdi židé vkládají lístečky a modlí se. Muži se modlí za to, aby přišel Mesiáš a ženy za to, aby se staly alespoň praprababičkou Mesiáše. Tedy za to, aby z jejího pokolení vzešel Mesiáš.

Pokračování příště.

Svědectví

Již delší dobu bych chtěla poděkovat Pánu Ježíši a Panně Marii za jejich mocnou ochranu a uzdravení z rakoviny. Omlouvám se, že je to až teď, ale shodou okolností to nějak nevycházelo. Když jsem onemocněla, všechno šlo tak rychle, že jsem ani neměla čas o něčem přemýšlet.

Nemoc je to ošklivá a člověk musí dost trpět a neví, jak to dopadne. Dala jsem to do rukou Božích a Panny

Marie. Procházela jsem obdobím, kdy jsem se nemohla modlit, ze dne na den jsem neměla nic, jen tu nemoc, bolest. Chtěla jsem vše obětovat, ale nešlo to, bála jsem se, že ta bolest bude ještě větší.

Nakonec jsem po celé léčbě pochopila, že ta nemoc byla pro mě darem. Změnila jsem styl života. Více si vážím maličkostí, neprahnu po majetku a duchovně mě to posílilo a také mého manžela a rodinu.

Panno Maria, děkuji Ti za velkou ochranu a trpělivost se mnou. Děkuji Tvému Synu, Pánu Ježíši, že jsem dostala novou šanci. Děkuji za všechno, čím jsem musela projít. Když jsem chodila na onkologii, nabízeli mi pomoc psychologa, ale já jsem v tu chvíli věděla, že ten pravý psycholog je Pán Ježíš a Panna Maria. Také obraz Božího milosrdenství v ordinaci onkologa mi dodal velkou sílu a já věděla, že s jejich pomocí to zvládnou. Panno Maria, prosím i nadále o Boží ochranu a přímluvy pro celou naši rodinu.

*Vděčná rytířka Lenka.
(Immaculata č. 3, rok 2019)*

Z historie

Rok 1965

Začátkem července byl v kapličky na Březové postaven malý oltářík zhotovený p. Jindřichem Louckým, stolařem v Brumově podle návrhu akademického sochaře Heřmana Kotrby z Brna. Na oltáříčku je reliéf sv. Cyrila a Metoděje od téhož mistra na památku 1.100 let, co svatí bratři přišli k nám na Moravu a procházeli i tímto krajem a hlásali Boží slovo. Dobří lidé kapličku uvnitř i z venku vylíčili.

Kaplička na kopci Březová záp. od Brumova byla postavena za faráře Karla Molitora (býv. velehradského faráře) v roce 1871. V kapličky na zemi je pískovcový kámen s nápisem místy už nečitelným.:

„Tato kapla jest s pomocí Boží založena léta Páně 1871. Za představenstva městečka Brumova a sice Karla Macku, přednosta. Frant. Březáček, Frant. Vilímek a Jak. Šabršula, radní. Přerovský Fra Kužela, fra Miklas. náček. Va Vilímek. Jan Kostka. Josef Krupa. a Molitor. Fa. a dekan. Jos. Fišer. Ant. Netz, kaplani ...Frant. Šabršuli, fr. Šuráně a Jos. Strnky.“

Nové dvěře dány v roce 1961. Podlaha je z cihel. Dříve o svátku sv. C. a M. konávaly se tu odpoledne poutě a pobožnosti za velké účasti. Opravdu krásné místo!

Letos na farním kostele pokrývači opravovali vadnou krytinu na střeše u věže. Aby tam byly stejné tašky. byly k tomu účely vzaty tašky se střechy na bylnické kapli od západu a místo nich byly na bylnickou kapli (od západu) dány tašky nové. Při tom i na prádelnu na faře byla poležena nová krytina. Voda z rýny na severní straně kostela byla kanály odvedena. V Návojské ulici farníci si sami opravili kapličku.

Byla také omítnuta a uvnitř vylíčena kaplička sv. Anny nad tunelem. Byly dány nové dvěře a věžička byla znovu oplechována.

Kaplička sv. Anny byla postavena v letech 1887-1888 za faráře Josefa Bilčíka, jak svědčí letopočty na oltáři v kapličky: „Lev XIII.-50 let“ (tj. rok 1887) a „Frant. Josef I. 40 let“ (císařem tj. 1888) a sice na přání mnoha ctitelů sv. Anny. Od kapličky je krásný rozhled! Mše sv. se tu slouží na svátek sv. Anny.

Dp. katecheta P. Antonín Balcárek letos v září dovršil 50 let svého působení v Brumově. Jeho dobré zdraví mu umožňuje být v činné službě, takže ještě stále učí ve škole, káže a slouží mši svatou a zpovídá. Nechť mu Bůh dopřeje ve zdraví zde prožít ještě hodně let!

V pondělí dne 4. října 1965 jsme udělali v kostele pod podlahu několik sond i pod kazatelnou. Úspěšná byla jen mezi sloupky obou kaplí, uprostřed kostelní lodi. Pod lodí kostela jsou podélně tři řady krypt ve směru východ-západ. Nad každou řadou je – jako i stěny, klenutí z cihel. Klenutí je asi z větší části pobořené a proto r. 1895 při kladení dnešní šamotové podlahy bylo zasypáno. Dalším uvedu Nálezovou zprávu o kryptě v kostele brumovském, napsanou vdp. místoděkanem P. Františkem Matýskem z Vlachovic:

V pondělí dne 4/10 1965 objevilo se v sondě cca 150/50 cm pod dlažbou kostela cihlové zdivo směrem k jižní chrámové zdi a po vybourání asi dvou cihel (cca 21/15/7 cm) byla objevena samostatná uzavřená krypta s dvěma dětskými rakvemi. Dodatečně bylo zjištěno také zdivo cihlové směrem k presbytáři a směrem k severní boční kapli. Toto zdivo se jeví novějšího původu a je stavěno z cihly pálené na sílu 15 cm. Za ním je zásyp hlinitopíscitý se značnou dávkou kousků vápna a obsahem drobných pozůstatků kostí. Zřejmě se jedná o zásypový materiál pravděpodobně z planýrky hřbitova mezi nově postavené opěrky v r. 1895.

Také v sondě byl zjištěn stejný materiál až do hloubky 165 cm. Z horního okraje krypty do sondy vycházel šikmo vzhůru první šár cihlového klenutí původní vstupní chodby v šířce 110 cm, na opačné straně bylo původní zdivo předpokládané korespondující krypty úplně destruováno.

Bezpečnější zjištění a zaměření provedl jsem s místním zedníkem (p. Fr. Šabršulou) a administrátorem fary druhého dne odpoledne. Po rozšíření otvoru do nalezené krypty zjistili jsme, že je zbudována z cihly s cihlovou valenou klenbou nasazenou na podélných stěnách s ústupkem, takže nosná zeď tvoří pro horním okraji úzkou římsu. Na vnitřním severozápadním rohu krypty byl spatřen kvádr ze světlého pískovce, pravoúhle opracovaný o síle asi 15 cm, který přečnival ostatní zdivo dovnitř (krypty) a sloužil jako vazební kámen do obou stran klenby. Zdivo krypty nebylo omítnuto ani uvnitř, ani zvenku. Rozsah krypty obnášel délku 280 cm, šířku 90 cm a hloubka hlinité podlahy od dlažby kostela 100 cm.

V západní stěně krypty nacházel se vstupní otvor cca 70/70 cm, jehož horní i dolní hrany vyzděny sešikmeně dovnitř krypty; otvor sloužil pro uložení rakve; dolním okrajem byl od stávající podlahy krypty (dna) asi o 20 cm nad úroveň dna. Rakev se tedy vsouvala přímo z kostela předpokládaným otvorem v dlažbě a schody pod ním od kůru v nejzazším bodě asi 135 cm od vlastní krypty vzdáleném.

Uvnitř krypty nacházely se dně dětské rakve vedle sebe v podélné ose položené z měkkého dřeva, z nichž zadní od průlomu byla do krypty dříve uložena, bylo podstatně rozpadlá, víko nezjištěno a obsah nezkoumán. Byla částečně převrácena do boku při vkládání rakve novější.

Tvarově odpovídaly obě rakve dnešním konickým typům. Pozdější, k průlomu bližší, rakev byla dobře zachovalá, víko její bylo posunuto. Jevila se jako delší než dříve popsaná. Její délka obnášela 90 cm na středních hranách. V této rakvi nebylo prakticky žádných kosterních zbytků, byl však jasně patrný sklon tam vloženého těla s jasným zvýšením hlavy, orientované západ-východ, takže nebožtík hleděl k oltáři. Nad hmotou původní podušky nacházely se vlasy kompaktně zcelené tmavohnědé barvy s mírným nádechem barvy rezavé, které podržely původní účes nad spánky dozadu za uši a přes temeno do týla, kde byly pod lebkou rovně zastřežené a podržely ohbí lebkou vyznačené. Středem lebky (na švu) mezi očima se vlasy dozadu nenápadně rozdělily ve dva celky (rozpadem lebky způsobené) Z lebeční kosti zůstala pouze bílá vápenná hmota krupičkovitého vzezření, která vlasům tvořila pojivo, a mezi zčesanými pramenky nabývala žluté houbovitě barvy. Dle mého úsudku jednalo se o pohřeb děvčátka asi tříletého(?). Šatečky do rakve byly zhotoveny z řídké jemné tkaniny, jejíž vazba byla čtvercová z jemné niti, otvory v ní byly pouhým okem jasně postřehnutelné, barva látky v rakvi byla tmavopopelově černá. Nebožka nesla původně na levém předpaží dětský růženec, který po ztrávení kosterních pozůstatků mírně poklesl na pozůstalou masu. Růženec byl zhotoven z bílých skleněných zrnek protáhlého kapkovitého tvaru, desátková zrna byla o něco větší, v černé barvě s kruhovými, broušenými výčnělky tvaru bradavice. Pojidlím byl měděný drát, silně zoxydovaný.

Na šatech měla nebožka přišité věnečky po celé ploše o průměru 4 cm, zhotovené z papírové hmoty (?), která se dělila na vrstvy jako lepenka. Na těchto formách byly našity nezjištěné ozdoby, přistehování nití bylo jasně patrné. – Uložení rukou nedalo se zjistit, také jiné ozdoby nebyly shledány. Krypta neměla větracích kanálů, cihla a také v okolí zásypaný materiál byl značně vlhký.

Prizvaný odborník Dr. Jan Pavelčík se nedostavil, a protože bylo nutno vzniklou sondu v dlažbě uvést do původního stavu, skončilo se pátrání a zedník opět zazdil vybouraný otvor do krypty, vykopanou sondu zasypal a povrch dlažby upravil. Zaměření krypty k bokům kostela bylo provedeno a sice od čelných

hran soklů pilířů křových od vlastní lodi chrámové a od prvního pilíře mezi kazatelnou z kůrem s použitím pilíře protilehlého a sice opět měřena hrana soklu čelná k presbytáři a současně čelná na osu lodi (podélná).

Bod A (mezi modrou a červenou) je vzdálen od křových pilířů 920 cm, k pilíři v pravo: k pilíři vlevo 150+320 cm. Zdivo krypty asi 30 cm. /nářez je uveden v Pamětní knize. pozn. přepisovatele/

Červené zdivo o síle 15 cm vzniklo r. 1895, kdy se dlažba kostela pronášela, proto krypty zasypány a použité klenební zdivo sloužilo jako opěrky mezi zásepem ke zpevnění nové dlažby. Vykopaná dlažba (mřížována) rozsah cca 150×50 cm zásep v sondě nebylo možno vybrat ke dnu, protože materiál sesypával se strany od kůru; snad by se dalo narazilo ve spodu na původní schodiště.

Předpokládám (P.Fr. Matýsek) že trojdílná brumovská krypta byla vybudována nově v baroku k nově rozšiřovanému kostelu v obdobném typu jako ve Val. Kloboukách na dnou pilířích o třech klenebních polích dvojmo násobených. Je snad původní gotická krypta blíže k hlavnímu oltáři? Nebo byla snad původní gotická krypta upravována v renesanci nebo v baroku? Zvláštností brumovské krypty dle mého odhadu byly nově přidané boční krypty při hlavním vstupu v lodi, z nichž jedna právě byla zjištěna. Otvor pro vnešení rakve (pro jednu rakev dospělého nebožtíka) byl zazděn cihlou bez malty z chrámového přístupu (vyložen), proto cihlová vyplň je uvnitř krypty nesouměrně vysunuta a zachovává daný sklon. Rakev se tedy vnášela otvorem v lodi po několika schůdcích, délka schodiště by stačila 135 cm, kdy vlastní otvor byl by zakryt kamenem v přibližných rozměrech 100×110 cm.

Druhá (severní) strana byla zrcadlem právě popsané krypty. Měla samostatný vchod souměrně uloženy. Mezi nimi byl by třetí vchod podobně zabezpečený, který vyžadoval délky schodiště nejméně 300 až 435 cm, takže vzniklo schodiště velmi pohodlné. Šířka hlavního schodiště asi 110 cm. Ostatně není vyloučeno, že vstup do vlastní hlavní krypty byl kratší (300 cm) a obě šlapy musely být dodatečně předsunuty až při založení přídatných krypt. Ke konečnému závěru lze dojít až po prostudování literatury.

Z liturgie

8. 9. 2019 23. neděle v mezidobí

Kdo se nezřekne všeho, co má, nemůže být mým učedníkem

1. čtení: Mdr 9,13-18

2. čtení: Flm 9b-10.12-17

Evangelium: Lk 14,25-33

Ježíše cestou doprovázely velké zástupy. Obrátil se k nim a řekl: „Když někdo přichází ke mně a nekla-de svého otce, svou matku, ženu, děti, bratry a sestry - ano i sám sebe až na druhé místo, nemůže být mým

učedníkem. Kdo nenese svůj kříž a nejde za mnou, nemůže být mým učedníkem. Když někdo z vás chce stavět věž, nesedne si napřed a nespočítá náklady, jestli má dost na dokončení stavby? Kdyby totiž položil základy a nestačil ji dokončit, vysmáli by se mu všichni, kdo by to viděli, a říkali by: 'Tenhle člověk se pustil do stavby, ale nemohl ji dokončit. Nebo když má některý král vytáhnout proti jinému králi, aby s ním vedl válku, nesedne si napřed a neuvažuje, jestli se může s deseti tisíci vojáků utkat s tím, kdo proti němu táhne s dvaceti tisíci? Jestliže na to nestačí, vyšle posly, dokud je ten druhý (král) ještě daleko, a žádá o podmínky míru. Tak ani žádný z vás, kdo se nezřekne všeho, co má, nemůže být mým učedníkem.'

Ozvěna slova:

Komu jsou tato slova určená? Podíváme-li se na Ježíšovo okolí v evangeliích, potom tam opravdu najdeme pestrou společnost, od okukujících přes chvilkové nadšence a váhavce až po ty, kteří „opustili všechno a šli za ním“. V pronásledování vydrželi ovšem jen ti poslední. Zdá se, že podobná situace je i u nás dnes. Okolo Ježíše byla a je pestrá společnost: přihlížející, fandové, příznivci, „diplomaté“, bázlivci, učedníci. Jen ti poslední se zřejmě chtějí od něho něčemu důležitějšímu naučit a naučí se. Tvrdost dnešní doby má tu výhodu, že donutí nakonec každého, pokud chce být učedníkem čili pořádným křesťanem, bude velmi brzo postaven před volbu, co je ochoten ztratit a milovat méně. Pokud Krista, tak dříve nebo později ztratí své křesťanství tak jako tak. Je tedy křesťanství lehké nebo těžké? Křesťanství je někdy těžké a někdy lehké, ale vždy je náročné. Náročné na pravdivost, náročné proto, poněvadž vyžaduje jednoznačné rozhodnutí. A o tom právě mluví dnešní evangelium. Nepožaduje se v něm, aby měl člověk Ježíše rád a ostatní lidi kvůli tomu ze své lásky vyloučil. Požaduje se v něm ale správné pořadí: je třeba mít Ježíše v každém případě na prvním místě, poněvadž on sám tvoří vstup ke všemu dobrému. Jestliže má člověk Ježíše na prvním místě, potom se jeho život musí odehrávat v Ježíšově stylu. A to je život opravdový, žádná vysněná skutečnost. Patří do něj také umírání a smrt. A to všechno může člověk přijmout právě tehdy, když jde za Ježíšem. Za tím, kdo byl ukřižován a vstal z mrtvých, a kdo i nám slíbil účast na svém vzkříšení. Ten, kdo jde za Ježíšem, si tedy může dovolit v životě mnohé ztrácet, může si také dovolit realistický pohled na smrt, a nemusí před tím vším utíkat. Naopak ví, že ve chvíli ztracení, „denního umírání“ pro sebe a pro bližní, je podoben Ježíši a zcela se s ním může ztotožnit ve vlastní smrti.

Je to tvrdá řeč a raději bychom z ní unikli? Možná, ale byla by to škoda. Výzva k dobrému zvážení možností, kterou evangelium přináší, když mluví o stavbě věže a o vojenském tažení, není výzvou k vypočítavosti. Když chci být křesťanem, mám si uvědomit, co všechno to obnáší. A potom toto všechno přijmout a pokusit se realizovat. Jen tak nebude má sna-

ha marná a zbytečná. A jen tak se vyhnu nebezpečí, že před první překážkou couvnu nebo od třetí překážky odejdu zklamán a rozhořčen. Ježíš nám totiž nenabízí ani jen útěchu, ani jen těžkosti, ani jen zajímavou podívanou. Nabízí nám životní cestu, kterou je on sám. A tato cesta, jakkoliv je náročná, je pro člověka schůdná. ...A je pro něho dobrá.

15. 9. 2019 24. neděle v mezidobí

V nebi bude radost nad hříšníkem, který se obrátí.

1. čtení: Ex 32,7-11.13-14

2. čtení: 1Tim1,12-17

Evangelium: Lk 15,1-32

Do Ježíšovy blízkosti přicházeli samí celníci a hříšníci, aby ho slyšeli. Farizeové a učitelé Zákona mezi sebou reptali: „Přijímá hříšníky a jí s nimi!“ Pověděl jim tedy toto podobenství: „Kdo z vás, když má sto ovcí a jednu z nich ztratí, nenechá těch devětadvadesát v pustině a nepůjde za tou ztracenou, dokud ji nenajde? A když ji najde, s radostí si ji vloží na ramena. Až přijde domů, svolá své přátele i sousedy a řekne jim: 'Radujte se se mnou, protože jsem našel svou ztracenou ovci.' Říkám vám, že právě tak bude v nebi větší radost nad jedním hříšníkem, který se obrátí, než nad devětadvadesáti spravedlivými, kteří obrácení nepotřebují. Nebo která žena, když má deset stříbrných mincí a jednu z nich ztratí, nerozsvítí svítilnu, nevymete dům a nehledá pečlivě, dokud ji nenajde? A když ji najde, svolá své přítelkyně i sousedky a řekne jim: 'Radujte se se mnou, protože jsem našla stříbrnou minci, kterou jsem ztratila.' Právě tak, říkám vám, mají radost Boží andělé nad jedním hříšníkem, který se obrátil.“ Dále řekl: „Jeden člověk měl dva syny. Mladší z nich řekl otci: 'Otče, dej mi z majetku podíl, který na mě připadá.' On tedy rozdělil majetek mezi ně. Netrvalo dlouho a mladší syn sebral všechno, odešel do daleké země a tam svůj majetek rozmařilým životem promarnil. Když všechno utratil, nastal v té zemi velký hlad, a on začal mít nouzi. Šel a uchýlil se u jednoho hospodáře v té zemi. Ten ho poslal na pole pást vepře. Rád by utišil hlad lusky, které žrali vepři, ale nikdo mu je nedal. Tu šel do sebe a řekl: 'Kolik nádeníků mého otce má nadbytek chleba, a já tady hynu hladem! Vstanu a půjdu k svému otci a řeknu mu: Otče, zhřešil jsem proti Bohu i proti tobě. Už nejsem hoden, abych se nazýval tvým synem. Vezmi mě jako jednoho ze svých nádeníků!' Vstal a šel k svému otci. Když byl ještě daleko, otec ho uviděl a pohnut soucitem přiběhl, objal ho a políbil. Syn mu řekl: 'Otče, zhřešil jsem proti Bohu i proti tobě. Už nejsem hoden, abych se nazýval tvým synem.' Ale otec nařídil služebníkům: 'Honem přineste nejlepší šaty a oblečte ho, dejte mu na ruku prsten a obuv na nohy! Přiveďte vykrmené tele a zabijte ho! A hodujme a veselme se, protože tento můj syn byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zas nalezen!' A začali se veselit. Jeho starší syn byl právě na poli. Když se vracel a byl už blízko domu, uslyšel hudbu a tanec. Zavolal si jed-

noho ze služebníků a ptal se ho, co to znamená. On mu odpověděl: 'Tvůj bratr se vrátil a tvůj otec dal zabít vykrmené tele, že se mu vrátil zdravý.' Tu se starší syn rozzlobil a nechtěl jít dovnitř. Jeho otec vyšel a domlouval mu. Ale on otci odpověděl: 'Hle, tolik let už ti sloužím a nikdy jsem žádný tvůj příkaz nepřestoupil. A mně jsi nikdy nedal ani kůzle, abych se poveselil se svými přáteli. Když ale přišel tenhle tvůj syn, který prohýřil tvůj majetek s nevěstkami, dals pro něj zabít vykrmené tele!' Otec mu odpověděl: 'Dítě, ty jsi pořád se mnou a všechno, co je moje, je i tvoje. Ale máme proč se veselit a radovat, protože tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zase nalezen.'

Ozvěna slova:

Nemáš odvalu pohlednout Ježíši do očí? Cítíš se špinavý? Chudý? Jako ten, kdo prohýřil velký majetek? Pak měj jistotu, že on očekává právě tebe! Tebe vyhlíží, nedočkavě čeká... Neuvěřitelné? Ano, pokud známe Ježíše podle svých měřítek. Nepřijatelné? Ano, pokud netušíme, jakou tvář má Otec Ježíše Krista. Kristus nám totiž podává jinou tvář Otce – Otce s velmi lidskou tváří. Tento otec běží vstříc, objímá, líbá a to ještě před tím, než se syn omluví! Jako by se ani nezajímal o jeho vyznání, protože syn je důležitější! Syn je tady, přišel! Jakoby se otec usmířoval se synem, a ne naopak!

Až příliš často jsme byli zvyklí nazývat toto podobenství „o marnotratném synu“. Ale ten, kdo je na prvním místě marnotratný, je právě otec! Dává všechno bez míry. A tento otec je marnotratný k oběma synům! Při rozdělení majetku, při navrácení mladšího; avšak ani starší nepřijde zkrátka, protože všechno to, co patří otci, patří také jemu! Otcova velkorysost vyniká ještě víc na pozadí toho, že oba synové nesmírně milovaní jsou ve skutečnosti velkými egoisty. Oba mají špatnou představu o otci. První od něj utíká pryč, druhý mu vytýká, že na něho nebyl štedrý, i když toto není pravda, neboť „vše mé je tvé“. Oba utíkají od otce, nechtějí s ním mít nic společného. První jde pryč, druhý nepoužívá oslovení „otče“. Oba jsou bez otce v krizi. První zakouší hlad a pokoření, druhý je vnitřně nešťastný, proto reptá a je rozhněvaný. Oběma jde o majetek, ne o otce. První si vzal svůj podíl, druhý vyčítá, že dostal málo. Ani jeden nemá skutečně synovský vztah k otci. První otce opouští, druhý je spíš služebník, či pracovník za mzdu, kterému jde o odplatu. A přesto všechno... otec usiluje o oba syny... sobce a vypočítavé. Natolik on miluje... protože jednoduše miluje.

I na tebe se obrací takto milující Ježíš: „*Chceš jít dovnitř? Chceš na hostinu? Věříš, že jsem vůči tobě dobrý, velkorysý? Anebo mě považuješ za tyrana a hlídače připraveného potrestat za sebemenší náznak přestupku? Za soudce, který tě očekává, aby ti předložil dlužní úpis? Já jsem jiný Bůh... Bůh s lidskou tváří. Nezajímá mě tvůj hřích, ale tvůj život- tvoje starosti, obavy, radosti. Ty jsi pro mě ten nejdražší poklad, kvůli kterému dávám všechno.*“

Úmysly apoštolátu modlitby - září

Všeobecný úmysl: Aby politici, vědci a ekonomové společně pracovali pro ochranu moří a oceánů.

Národní úmysl: Ať jsou děti a mladí lidé otevření pro poznání Boha i svého místa ve světě a mají k tomu dost odhodlanosti i sebeovládání

Rady našich babiček

● Hřebíček na bolení zubů

Nejrychlejší a neúčinnější radou na bolest zubů než se dostaneš k zubnímu lékaři, je prostě hřebíček. Používá se na výrobu léčiv v chemických laboratořích, ale my si s ním díky našim babičkám dokážeme poradit sami. Stačí rozkousat pár kousků hřebíčku a bolest ustoupí do 45 minut! Pokud je bolest zubu tak silná a neustoupí, zkuste hřebíček rozdrtit a nanést na bolavé místo. Existuje dokonce hřebíčkový olej, který můžete používat preventivně jako kloktadlo.

Něco pro zasmání

● Ptá se učitelka Pepička: „Který pták je nejchytřejší?“ „Vlaštovka“ „Proč zrovna vlaštovka?“ „Protože v září, na začátku školního roku, odlétá.“

● Sára přijde domů a sděluje matce, že ji její dlouhodobý přítel požádal o ruku, nicméně ona že ho odmítla, neboť zjistila, že je ateista, a nevěří ani na nebe a peklo. Matinka jí však radí: „Každopádně si ho vezmi, dceruško. Mezi námi dvěma řečeno, však my už mu ukážeme, jak strašně se mylil!“

● Volá fotbalista otci: „Ahoj tati, dneska jsem dal 2 góly!“ „No, to jo super a kolik to skončilo?“ „1:1“

● „Tati, vyzkoušel jsem tvoji novou motorku...“ „A co?“ „Mám ti to popsat, nebo si to zítra přečteš v novinách?“

● Valach se modlí: „Pane Bože, dej mi trpělivost, ale okamžitě, hned!“

Mše sv. v Sidonii

- 21. 9. Za rodiče Bielikovy a Kolínkovy
- 28. 9. Za rodiče Měšťánkovy
- 5. 10. Za rodiče Švachovy
- 12. 10. Za Emila Krahulce

Úmysly mší svatých na měsíc září - říjen 2019

9.	PO	7.30	Na poděkování za dožití 70 let života, + rodiče Gajdošíkovy, + syna, + dceru, 2 + zetě a Boží požehnání pro živou rodinu
10.	ÚT	18.00	Za + Josefa Zajačka, jeho + rodiče, duše v očistci, Boží požehnání pro celou živou rodinu Zajačkovu a Macháčovu
11.	ST	18.00	Za + manžela Stanislava, + z rodiny Pagáčové, Divošové, Krajičové a Boží požehnání pro živou rodinu
12.	ČT	18.00	Za živé a + Marie z farnosti
13.	PÁ	16.00	Za + rodinu Poláchovu, Valentovu, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu P. Marie pro celou živou rodinu
14.	SO	7.30	Za + Ladislava Lysáka, + rodiče Lysákovy, Reskovy, 8+ sourozenců, duše v očistci a dar zdraví pro celou živou rodinu
15.	ND	7.30 9.00 10.30	Za živé a + Ludmily z farnosti Za + rodiče Strnkovy, + syna Dobroslava, za živou a zemřelou rodinu a duše v očistci Za farníky
16.	PO	7.30	Za + rodiče Miklasovy, + syna, + rodiče Lukaščíkovy, + manžele Sedláčkovy a Boží požehnání pro živou rodinu
17.	ÚT	18.00	Za + Marii Královou a živou rodinu
18.	ST	18.00	Za + rodiče Elišku a Josefa Lysákovy, + prarodiče Františku a Jana Lysákovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
19.	ČT	18.00	Na poděkování za dožití 80 let života, + rodiče Lysákovy, Lysáčkovy, duše v očistci a Boží ochranu a celou živou rodinu
20.	PÁ	18.00	Na poděkování za dožití 50 let společného života, dvoje + rodiče, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
21.	SO	7.30	Za + Marii a Josefa Vaculíkovy, + rodiče a prarodiče, + dcery Jarmilu a Františku, + syna Stanislava, dar zdraví a ochranu P. Marie pro živou rodinu.
22.	ND	7.30 9.00 10.30	Za + Boženu a Jana Svobodovy, + sourozence, + rodiče Lysákovy a Svobodovy, duše v očistci, dar zdraví a Boží požehnání pro celou živou rodinu Za + rodiče Marii a Josefa Lysákovy, + pravnučku Emičku a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
23.	PO	7.30	Za + syna Vojtěcha Marka, + rodiče Vaňkovy, Markovy, + sourozence, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
24.	ÚT	18.00	Za + Ludmilu a Bohumila Vilímkovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
25.	ST	18.00	Za + Josefa Lukaščíka, + rodiče Lukaščíkovy, + dceru, + zetě, + babičku Albinu, + rodiče Novákovy a Boží požehnání pro živou rodinu
26.	ČT	7.30 18.00	Za + manžela Vojtěcha Zvonička jeho nedožítých 85 let, za živé a + rodiny z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu
27.	PÁ	18.00	Za + rodiče Hnilovy, + dceru, + syna, 2+ zetě, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
28.	SO	7.30 10.00	Za farníky Za živé a + Václavy z naší farnosti
29.	ND	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Lysákovy, + děti, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Františka Tulpu a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
30.	PO	7.30	
1.	ÚT	17.00	Za + rodiče Bařinkovy, jejich + syna Emila, + zetě Josefa Kolínka, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
2.	ST	17.00	Za + rodiče Vránovy, Brhlovy, Bůbelovy, jejich + rodiče a sourozence z obou stran, + Aloisii Sáblikovou a Boží požehnání pro živou rodinu
3.	ČT	17.00	Za + rodinu Vašíčkovu, Starovu a + řádovou sestru Donátu Chuchmovou
4.	PÁ	7.30 17.00	Za živé a + členy živého růžence Za + manžela, + sourozence, rodiče Krahulcovy, Vaňkovy, duše v očistci, pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu
5.	SO	7.30	Za + Rudolfa Kostku /5.výročí/
6.	ND	7.30 9.00 10.30	Za + Vojtěcha Kostku, dvoje + rodiče Srnských, + syna Richarda a Boží požehnání pro celou živou rodinu Za + Františka Kupčíka, + rodinu Kupčíkovy, Pagáčovu, Surou, Líňovu, duše v očistci, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
7.	PO	7.30	Za nemocné z farnosti
8.	ÚT	17.00	Za + rodiče Jaroslava a Aloisii Deklevovy a Boží požehnání pro živou rodinu
9.	ST	17.00	Za + Terezku Lysáčkovou, duše v očistci a živou rodinu
10.	ČT	17.00	Za + Josefa Nováka, + vnuka Václava, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
11.	PÁ	17.00	Za + Václava Nováka, jeho + manželku Annu, duše v očistci, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
12.	SO	7.30	Za + Marii Bělejovou /4. výročí/, za živou a + rodinu Bělejovu a Zvoničkovu
13.	ND	7.30 9.00 15.00	Za + Marii Fojtíkovou a duše v očistci Za + Robina Beňo, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky

Farní měsíčník vydává římskokatolická farnost v Brumově-Bylnici, PSČ 763 31, tel.: 577 330 326. Neprodejně. Náklad 700 výtisků.
Uzávěrka do 23. každého měsíce. Za redakci M. Figarová, e-mail: redakce_fm@seznam.cz. Grafická příprava: PHM studio, www.phmstudio.cz